

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX с № 57 (2629). ВІВТОРОК, 15 ТРАВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ЗА ВИСОКИЙ КІНЦЕВИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Зеленими струмками біжать за обрідні рядки скордів цукрових буряків. Петро Гостерняк кружить очі й мимоголі усміхається: аж не віриться, що з цих тендітних рослинко незабаром виростуть великі солодкі корені. Щоб вони були ваговитими — його сьогодні найперша турбота. Його і інших членів комсомольсько-молодіжної ланки, яку він очолює в колгоспі імені Калініна Ульяновського району. Торік на кожному з 233 гектарів хлопці одержали по 340 центнерів коренів. А цього року на такій же площі зобов'язались виростити по 470!

Ні, не для гасла запланували собі великі механізатори цей високий рубіж. Запорука успіху — в їхній наполегливості, в теоретичній неспоконі, у повсякденній турботі про підвищення культури землеробства. Віддали свої професії, механізатори прагнуть уміло, грамотно вести хліборобське діло — за прикладом передовиків і новаторів колгоспного виробництва. Особливо допоміг їм в цьому багатий досвід буряківників Ямпільського району Вінницької області. Досить нагадати, що торік у цьому районі цукрові буряки виростили 25 комсомольсько-молодіжних ланок, кожна з яких отримала по 1 гектар цукрових плантацій. Оброблялися руками молодих. П'ять колективів на кожному з 433 гектарів заріплені площі добилися 500-центнерного врожаю цукристих, а на решті комсомольських площ вирощено від 308 до 493 центнерів коренів з гектара.

Почин і результати праці ямпільців широко висвітлювалися у пресі. При вивченні і поширенні досвіду комітетам комсомолу треба звернути увагу на організацію змагання ініціаторів за високий кінцевий результат праці. Тут насамперед слід домогтися високої відповідальності за долю врожаю, чіткої злагоженості і механізаторів, і вселити в робітників цукрових заводів Реф. мабуть, пам'ятають, що кожен центнер тирса коренів перевезено у ямпільців молодими автомобілістами, що середньодобову продуктивність цукрозаводу було підвищено на 11,8 процента.

Більше 70 комсомольсько-молодіжних ланок виростили сьогодні цукристих на полях Кіровоградщини. Їх кількість значно зростає при збиранні та перевезенні врожаю. Тому чітко організувати роботу цих бойових загонів юнаків і дівчат слід заздалегідь, обдумавши і запланувавши кожен наступний період боротьби за виконання підвищених соціалістичних зобов'язань.

Відомо, що чимало врожаю ми втрачаємо при збиранні та нещасливо вивезенні коренів. Здійснювати постійний і суворий контроль за дотриманням установленого технології цієї справи — прямий обов'язок комітетів комсомолу, штабів і постів «Комсомольського прожектора». Торік, наприклад, на комсомольських полях цукрових буряків було проведено майже триста рейдів «КП», під час яких виявлено і усунуто сотні істотних недоліків.

У четвертому році п'ятирічки трудові області зобов'язалися продати державі 3415 тисяч тонн цукрових буряків. Тон вагою в цій справі повинен бути наш, комсомольський інженер. І вже сьогодні слід робити все для того, щоб були відомі імена передовиків і відстаючих, щоб кожен буряківник змагався за право володіти призом ЦК ЛКСМУ імені героїнь-п'ятиріччя, щоб найвищими здобутками у праці зустріти ювілей комсомолу України.

УРОЖАЙ-79

ДОПОМОЖУТЬ МЕХАНІЗМИ

По 250 центнерів цукрових буряків на кругі і без затрат ручної праці зобов'язалася виростити наша механізована ланка. Щоб мати таку віддачу поля, висели в грунт по 20 тонн органічних та по 15 центнерів мінеральних добрив на кожен гектар. Своєчасно посіяли, а шпів проводимо досхогове борошнування, готові й до підживлення рослин.

Колектив у ланці підтримує дружний і працелюбний.

Вирозувати цю культуру вміють усі — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора комуніст Валерій Легкошерст, кандидат у члени КПРС Василь Вдовенко, комсомолець Микола Китаєв та інші. Словом, усі настроєні по-бойовому.

М. АРТЕМЕНКО,
ланковий комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу імені Калініна Олександрійського району.

ШКОЛА КОМСОРГА

ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ

Пригадує такий випадок. Йшло засідання комітету комсомолу одного заводу. Доповідач жваво наводив переконаливі дані про участь комсомольців і молоді в боротьбі за якість продукції, що випускається, перелічував почини, призвища передовиків. На закінчення скоромовкою відзначив велику плінність кадрів серед молодих токарів і ріст числа рекламаций, що поступили на завод від споживачів. Почалося обговорення. Однак запрошені активісти, та й самі члени комітету комсомолу чомусь не прагнули включитися в ділову розмову. Після засідання секретар поремствував: «Пасивні якісь...» — і додав: «Але головне зроблено — тепер ми маємо комплексну програму участі комсомольської організації у випуску верстатів зі Знаком якості».

Можливо, прийнятий документ і є важливою ланкою в розв'язанні певних завдань цієї комсомольської організації. Але ж засідання проводили не тільки для того, щоб затвердити програму. Колективна рада повинна була збагатити її думками і вплинути на подальші справи. А цього якраз і не сталося.

Наведений приклад дає привід задуматись: наскільки ми вміло використовуємо засідання, різного роду наради для підвищення рівня колективного керівництва. Дуже часто на них запрошуються маси людей, але чи завжди організатори обдумують підсумки такої роботи? Що виносять юнаки і дівчата з подібних заходів?

Давно помічено: складні проблеми краще за все вирішуються спільно. Адже в процесі колективного думання людина мислить не тільки самото швидше, але й продуктивніше. Ще К. Маркс відзначав, що сам по собі «...супільний контакт викликає змагання і своєрідне збудження життєвої

енергії... що збільшує індивідуальну продуктивність окремих осіб...» Для наради, так само, як і для інших видів спільної діяльності багатьох людей, властиве одержання додаткового результату у вигляді нових ідей нових підходів до проблеми і т. д.

У комсомолі широко використовують різного роду наради. Будучи визнаною формою організаторської роботи, вони дозволяють вирішувати в стислі строки цілий комплекс завдань: донести необхідну інформацію до широкого кола комсомольського активу; здійснити знайомство з їхніми поглядами і пропозиціями; розподілити завдання, скоординувати дії і організувати співробітництво; виробити оптимальні рішення по актуальних і складних питаннях виховання молоді, внутрішнього життя.

Теоретично начебто зрозуміло. Однак практика свідчить: одні наради приносять користь, а інші ні. Чому? Причин кілька. І перша з них — невміння працювати з інформацією, яка є предметом праці учасників наради. Насправді, якщо доповідь перенасичена величезною кількістю фактів і цифр, то чи може вона бути прийнята аудиторією в повному обсязі? На жаль, багато доповідців розраховують лише на слухове сприйняття їхніх повідомлень. Але ж візуально людина засвоює в кілька разів більше інформації! Зробити діаграми, таблиці не важко, а ефект буде більшим.

Є й інша біда. Деякі активісти намагаються відійти від гостроти питання, що обговорюються, замінюють загальними словами і фразами об'єктивну оцінку цифр, фактів, явищ. Реакція залу одностороння — шум, розмови, читання газет і журналів. Відсутність живої думки, нових ідей об'єктивно «відключає» присутніх від доповідача.



У дев'ятикласниці Рівнянської десятирічки № 2 Новоукраїнського району Валі Заніздрі мама — передова доярка колгоспу імені Ватутіна. Частенько дівчина допомагає неньці, бо подобається їй робота на фермі. Коли комсомольці школи організували шефство над тваринництвом, Валія була в числі тих, хто першим відгукнувся на цей заклик.
На знімку: Валія ЗАНІЗДРА зі своїм підопічним — новонародженим телям.

Фото В. АРТЕМЕНКА.

Доповідь повинна бути проблемною. Ніби азбучна істина. Однак нерідко велика підготовка робота по збору необхідних даних, їх аналізу і виявленню істинних проблем піднімається імпровізацією на трибуні. Крім того, необхідна мужність, щоб гострі кути в доповіді не зрізалися, імена конкретних винуватців недоліків називалися.

Але ось доповідь прослухана. І виникає добре відома багатьом пауза. Лісу рук не видно... По списку один за другим виходять чергові оратори. А де ж полеміка, зіткнення протилежних точок зору? Чи всім уже настільки все зрозуміло, що можна підбивати підсумки? Питання, які щодня життя ставить перед комсомольськими організаціями, складні. І навіряд чи їх можна легко розв'язати. Так що справа не в ясності, а в іншому. Просто не всі учасники засідання були належним чином підготовлені до обговорення проблеми. Дослідження, проведені в одній з організацій, показали: кожний п'ятий узнав про те, з якого приводу запрошуються, тільки в день засідання, кожний сьомий одержав інформацію про зміст засідання за день до нього.

Чи не дивно? Точка, що починає виготовляти нову деталь, обов'язково одержує вказівки: як, в якому режимі потрібно вести обробку заготовки. Комбайнеру перед виходом у поле представляють дані про стан зернових. А ось своєчасно повідомити про порядок денний, мету і завдання чомусь не завжди вдається. А без попередньої підготовки учасників наради важко розраховувати на їхню компетентну думку чи порад.

На одному заводі активісти вирішили вяснити, який коефіцієнт корисної дії нарад, що проводяться по лінії комсомольської організації. Були визначені протоколи засідань комітету комсомолу, комсомольських активів, апаратних нарад. Результати були дуже позачальними. Виявилось наприклад, що майже двадцять процентів засідань нарад було не проводиться, бо питання, що на них розглядалися, не потребували колегіальних рішень. Особливої уваги заслуговує така цифра: кожен

третій учасник наради не мав безпосереднього відношення до проблем, що обговорювалися. Згадаємо, як В. І. Ленін, розробляючи питання управління в соціалістичному суспільстві неодноразово застерігав від «всілякого роздування колегіальності», вимагав ззпрошувати на засідання тільки тих людей, які можуть принести реальну користь при розв'язанні питань, що обговорюються.

Спеціалісти вважають, що не завжди саме велика кількість людей які беруть участь в нарадах забезпечує якісні результати. У великій аудиторії людини звичайно важче відважитись на публічний виступ.

Колективна думка не завжди рухається по прямій. Нові ідеї, нові підходи до проблеми чи навіть погляд на неї під іншим кутом, виникають не як автоматичний результат постоного злиття знань і досвіду учасників. Часом на нарадах виникають такі питання, які ведуть його в бік від наміченої мети.

Об'єднати зусилля багатьох людей направити розмову в потрібне русло покликання голося Іноклія його порівнюють з досвідченим рудьовим, що вправно веде засідання крізь «ржи» неясностей, суперечок і протиріч. Однак перш за все він повинен уміти «втягнути ідеї» з присутніх і перетворювати їх у силу, здатну повести людей на нові справи, на вирішення ще складніших проблем.

Здавалося б, для цього вимагається небагато: створити ділову товариську атмосферу на засіданні, дати можливість всім бажаним виступити і в кінці підбити підсумок обговорення. Один секретар комітету комсомолу заводу зізнався: «Я вже два роки в комітеті, багато провів різних заходів, але тільки сьогодні відчув, що з роллю голови справився. Недаремно я так ретельно і ґрунтовно готувався до наради». Він правий.

Потрібен досвід, велика самостійна робота по оволодінню наукою і мистецтвом ведення наради. Саме тут лежать величезні ще не до кінця використані резерви багатомільйонного комсомольського активу по підвищенню рівня роботи органів колективного керівництва.

А. БРАЖКО.

У постанові ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» вказується на важливі додаткові заходи для піднесення масового фізкультурного руху, підвищення спортивної майстерності, поліпшення виховної роботи серед фізкультурників і спортсменів.

Наш кореспондент зустрівся з головою Ульяновського районного спорткомітету В. ПРАВОСІМ і попросив розповісти, який орієнтир у цьому напрямі вибрали фізкультурні активісти району.

ГПО НА МАРШІ

„ПОЧИНАЄМО ІЗ ЗАХОПЛЕННЯ“

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

— Сьогодні, як і раніше, ми ставимо на перший план пропаганду фізкультури і спорту серед молоді. Юнаки та дівчата, приходячи до тренувань перед складанням нормативів ГПО, повинні мати знання по темі «Фізична культура і спорт в СРСР». Їх треба ознайомити з основними гігієнічними засобами і правилами загартовування, вони мають розуміти значення ранкової гігієнічної гімнастики і виконувати комплекс вправ тину зарядки. Їм треба знати й основні правила цивільної оборони. Відомо, що юнаки та дівчата 16—18 років не можуть отримати значок ГПО, доки не освоють програми початкової військової підготовки. І на це орієнтують комсомольські та фізкультурні активісти, виступаючи на місцях перед молодими трудівниками села, перед школярами. І, значайно, пропагуємо вимоги та нормативи фізкультурного комплексу, розповідаємо про кращих багатоборців, чемпіонів і рекордсменів району.

— Як ж конкретні заходи плануються в колективах фізкультури, у комсомольських організаціях?
— Окрім лекцій та бесід на теми, про які я вже сказав, будуть вечори спортивної слави, вечори-зустрічі з провідними спортсменами області. Неабиякий ефект у моральному, військово-патриотичному вихованні спортсменів мають змагання на призи Героїв-земляків. І такі поєдинки проводяться в кожному селі. У колгоспі імені Фрунзе, наприклад, щороку проходять змагання допризовників на призи Героя Радянського Союзу Архипа Маміти. Спортсмени Ульяновки змагаються на кубок пам'яті юної розвідниці Валентини Шевченко. На таких змаганнях виступають перед юнаками і дівчатами колишні фронтовики. Щоразу загадують, яке значення для них мали високі фізичні гарт і початкова військова підготовка.
— У постанові йдеться про ефективне використання спортивних баз, будівництво нових споруд для

розгортання спортивно-масової роботи. Що робиться в районі в цьому напрямі?
— Ми маємо вже колективи фізкультури, які нагромадили певний досвід в експлуатації та будівництві спортивних баз — у колгоспах імені Щорса, імені Шевченка, імені Фрунзе. Типові стадіони, майданчики з гумово-бітумним покриттям збудовано у селах, де централізуються колгоспи, а в бригадах — комплексні майданчики для складання нормативів ГПО, у місцях механізаторів, на дворах ферм — у парові майданчики.
— Яку ж практичну вимогу ви ставите перед колективами фізкультури, щоб далі підносити масовий фізкультурний рух, щоб зростала майстерність спортсменів?
— Треба, щоб спортивні поєдинки проводилися не від випадку до випадку, а регулярно, за певним графіком чи планом. У колгоспі імені Шевченка, де інструктором по спорту Анастолій Барський, масові турніри організовуються щотижня, здебільшого у вихідні дні. Вже шостого сезону майстерністю вирізнялися тенісисти, легкоатлети, волейболісти, гирьовики, важкоатлети, шахісти. 140 молодих хліборобів вийшли на старті. 9 з них виконали нормативи спортивних розрядів. А в ці трагічні дні найбільш масові змагання — з багатоборства ГПО. Юнаки складають залік з фізичної та військово-технічної підготовки.
— І як проходять такі поєдинки?
— Ми хочемо, аби вони були організовані красиво, урочисто — як свято. Це заради того, щоб поставити галочку в протоколі чи в звіті. Кожний турнір, якщо він проводиться зі знанням справи, вже є заходом пропаганди фізкультури і спорту. Ті, хто приїшов на стадіон, щоб поспостерігати за змаганнями допризовників, теж подарують собі захоплення. І зростає ряди фізкультурників. І вчорашній новачок зробить крок до Олімпу.

організацію весняних робіт.
Як повідомляв редакцію заступник голови виконкому Комуністської районної Ради народних депутатів Д. Вяльницько, наведені факти мали місце. Рейдовий матеріал обговорено на розширеному засіданні правління колгоспу імені Леніна. Цим у господарстві створено відповідні умови для високопродуктивної праці механізаторів у полі. Наагледжено їх харчування і підвищення до робочих місць. Політично давко організації соціалістичного змагання.



„...І ДОБРИЙ ПРИКЛАД — ПОРУЧ“

Так називався рейдовий матеріал, надрукований у газеті 26 квітня. У цьому йшлося про незадовільне побутове обслуговування механізаторів колгоспу імені Леніна Комуністського району, про погану

АДРЕСИ ДОСВІДУ

У ВЧИТЕЛІ РЕКОМЕНДУЄ ШКОЛА

У сільських загальноосвітніх школах Ворошиловградщини вже знають, яке поповнення матимуть їх педагогічні колективи до нового навчального року. Вакантні посади займуть колишні вихователі цих шкіл, які одержують певні дипломи в Ворошиловградському педагогічному інституті імені Т. Г. Шевченка.
При цьому інституті створено на громадських засадах факультет майбутнього вчителя, мета якого — відібрати тих, кому до душі професія вчителя, кому подобається працювати з дітьми. Рекомендації — характеристика на таких учнів школа направляє в районні відділи народної освіти і райком комсомолу. В дев'ятому класі майбутні абітурієнти зараховуються на підготовчий факультет і протягом двох років без відриву від школи займаються за спеціальною навчальною програмою, під керівництвом своїх шефів у дві кабіни працюють в інститутських лабораторіях.
Така практика підготувала учнів повністю себе виправдала: за шість років існування факультету кількість сільських школярів, які успішно склали вступні іспити, збільшилась з 28 до 60 процентів. Тепер в інституті більше трьохсот таких студентів. Усі вони добре вчаться, беруть активну участь у громадському житті вузу. 29 вчителів з першого набору випускників факультету, які одержали дипломи в минулому році, тепер працюють у сільських школах і зарекомендували себе добрими вихователями.
О. КОВАЛЕНКО, кор. ПАТАУ



ТАКА РОБОТА...

УВАГА: ПІДЛІТКО!

Н. В. Соловйова — дільничний інспектор у справах неповнолітніх Олександрійського міського відділу внутрішніх справ. На цій посаді — всього два роки. Але старшого лейтенанта Соловйову добре знають в Олександрії. Тут вона народилася, сюди повернулася, закінчила з відзнакою Львівську спеціалізовану школу МВС СРСР. До неї часто приходять за порадою вчителі, бать-

ки. Ніну Віталівну люблять діти, і з ними вона швидко знаходить спільну мову.
Привітна усмішка дільничного інспектора обеззброює найупортивших з «важких» підлітків. І ось уже починається серйозна розмова: з батьками, з підлітками, з учителями! Галя у неї робота — перероблювати, так званих «важких». Проте, для Ніни Віталівни вони просто діти, яких іноді не можуть або ж не хочуть зрозуміти дорослі, а то й гірше: на яких горе-батьки просто не звертають уваги.
У цій нелегкій справі їй допомагають члени педагогічного загону імені Макаренка. Їх шістьдесят п'ять. Створений загін на базі Олександрійського педагогічного та культурно-освітнього училища. Макаренківці проводять велику профілактичну та індивідуальну роботу серед підлітків. Кожен має свого підшефного. Головним фактором перероблення, вважають педагогіки, має бути дружба між шефом і підшефним.
Олександрійський педагогічний загін минулого року визнано одним з кращих в області. Начальник штабу макаренківців Тамара Аюко, командир загону Надія Проценко і командир відділення Ольга Чуб відзначені за свою роботу Міністерством внутрішніх справ СРСР.



На фото: макаренківці, учні четвертого курсу Олександрійського педучилища (зліва направо): ТАНЯ ТЮТЕНКО, ОЛЬГА ЧУБ, ТОНЯ ЖИЛКО; Н. В. СОЛОВЙОВА — дільничний інспектор у справах неповнолітніх.
Фото Л. ЛАПІНЬ.

У боротьбі за поліпшення ефективності і якості роботи велике значення має створення на всіх підприємствах та будовах умов для високопродуктивної праці, підвищення культури виробництва, доведення до встановлених нормативів санітарно-побутових приміщень, підприємств громадського харчування на виробництві і в навчальних закладах. Наша рейдова бригада побувала на кількох підприємствах обласного центру. Ось що вона виявила.

ГУРТОЖИТОК — ТВІЙ ДІМ
РЕЙД «КП»

ВАРТО ЛИШЕ ВЗЯТИСЯ

Умови праці і відпочинку робітничої молоді нині значно поліпшилися. Милують око багатопверхові сучасні будинки гуртожитків. Кімнати в них світлі, затишні. Після трудової зміни молоді має мас змогу взяти участь в спортивних іграх, почитати свіжі газети, журнали, подивитися телевізійні передачі. Та, на жаль, є і такі гуртожитки, де ще чимало треба зробити, щоб задовольнити запити юнаків і дівчат.
Гуртожиток № 3 комбінату «Кіровоградважбуд». Одного погляду на меблі уявлялося, щоб мати певне уявлення про те, як тут живе молодь. Шафи настільки старі, що до них боязко торкнутися: розсипляться... Наше запитання: «Куди останній раз завозили меблі в гуртожиток?» комендант З. Голушко відповів: не змогла, просто не пам'ятала. Не вистачало в кімнатах навіть старих тумбочок, а наявні давно просяться, щоб їх списали. Вихід знаходять самі мешканці. Меблі вони компонують так: який беруть з однієї тумбочки, дверцята — з другої, а корпус — з третьої. Гібрид не симпатичний, але служити ще може.

Рейдова бригада разом з вихователями З. Гашиною і Л. Коваль побувала в кількох кімнатах. Майже в кожній з них брудні столи, постелі на ліжках заправлені недбало, скво-ридки стояли інколи прямо на стільцях, оббитих таїниною. Кухонні стіни вкриті шаром бруду. Цього б не трапилось, якби рад гуртожитку, вихователі взяли змагання за красу кімнату, регулярно підбиляли його підсумки. У постанові ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» вказується на необхідність поліпшення виховної роботи за місцем проживання, в гуртожитках, у невеликих колективах. Робота з молоддю повинна стати більш живою, конкретною, цікавою і переконливою. На жаль, і виховання молоді в гуртожитку ще не відповідає сьогоденним вимогам.
Власне, не так багато зусиль треба докласти, щоб задовольнити запити молодих людей. Скажімо, душ в гуртожитку працює тільки двічі на тиждень з семи до десяти годин врання. Чому тільки двічі і чому саме увечері? Адже люди працюють і в другу

зміну. Як їм бути, де помитися? Це питання може вирішити комендант гуртожитку без будь-якої роздумії.
Рейдова звернула увагу і на організацію харчування молодих робітників. В гуртожитку обпрямбує-тресту справи з цим акрай погані. Окрім вінегрету, пива та котлет у буфеті нічого немає. Але не скрізь так. Скажімо, мешканці третього гуртожитку комбінату «Кіровоградважбуд», про який шло мова, задоволені своїм буфетом-ідальнею. Тут великий вибір блюд, вони смачні. У буфеті чисто, тут приємно поїсти.
Буває так, що якась дрібниця заважає виконати велику роботу. На будівельному майданчику, де споруджується житловий будинок по вулиці Червонозоріській, ми розговорилися з мулярами Н. Ковалем, Л. Вузовим, М. Жилуном з бригади М. Дудника. Робітники скажилися на те, що їм зидати мало рукавиць. А голими руками як працювати з цементом?
А ось те, що робітники не забезпечені гарячим харчуванням, вже далеко не дрібниця. Адже є можливість налагодити достав-

ку обідів безпосередньо на робочий майданчик. З бригадою штукатурів це питання вирішено, а з рештою будівельників —
— Хотілося б, — каже Н. Коваль, — щоб адміністрація допомогла нам купити продуктів тут, на майданчику. Хіба важко підвезти м'ясо, овочі, ковбасу хоч раз на тиждень. Будівельники працюють з 7 години ранку і до 4 вечора. А якщо запізниться машина з розчином, доводиться затримуватися і пізніше. Коли ж повертась додому, частина магізинів уже зачинена.
Невирішених питань у робітничих гуртожитках і на будівельних майданчиках ще багато. Тут і нерациональне використання техніки, і відсутність складного інвентаря, постійні інструкторія. Але дуже хвилює те, що в багатьох гуртожитках не створено умов для навчання робітничої молоді. Скажімо, в гуртожитку обпрямбує-тресту відділили окрему кімнату для занять, але оглянувши її ми не змогли: черговому не вдалося її відчинити, не підходив ключ.
Безумовно, перераховані недоліки усунути не варто. Варто лише взятися за це комсомольському активу, радам гуртожитків, місцевим штабам «Комсомольського прожектора». Адже гуртожиток — то дім молодих робітників, а в домі, як відомо, повинен бути порядок.
Ну що, хлопці!
Рейдова бригада: Г. АЛЬОШИЧЕВ, В. МИКОЛАЙЧУК, Ю. ЖУК — члени районного штабу «Комсомольського прожектора». Кіровоградського району м. Кіровограда, В. ШАРІЙ — спеціаліст «Молодого комунара».



ПОДІЇ, ФАКТИ, КОМЕНТАР

МІЖНАРОДНИЙ ОГЛЯД

Єдиний шлях — боротьба

Молодий голос, посиленний мегафоном, лунає над привокзальною площею в токійському районі Сіндзюку. Юнак у студентській куртці, стоячи на даху автомобіля, звертається до присутніх із закликком включитися в боротьбу проти політики уряду, спрямованої на відродження в країні милітаризму, який коштував японським народом мільйонів втрачених у війнах людей. Він закликає молодих людей, які оточують автомобіль, виступити проти програми капіталістичної «раціоналізації» виробництва, яку проводять власники заводів і фабрик і яка веде до зростання і без того величезної армії безробітних. Він з гнівом говорить про підтримку урядом гегемоністських домагань пекінських лідерів, таврує ганьбою варварську агресію Китаю проти Соціалістичної Республіки В'єтнам, підступи Пекіна в Кампучії.

Такі мітинги можна часто побачити в ці дні в різних районах японської столиці та в інших містах країни. Значна частина японської молоді бачить, що небезпеку становить для неї політика правлячої ліберально-демократичної партії і реакційний кіл, що штовхають країну на шлях підготовки до війни. Останнім часом в Японії швидкими темпами йде нарощування воєнного потенціалу — збройні сили оснащуються найновішими видами зброї, розширюється воєнне виробництво, будуються військові бази, зміцнюється японо-американський воєнний союз, розгортається воєнне співробітництво з Пекіном. Під покровительством властей розгорнуто — особливо серед молоді — справжню кампанію насадження самурайського духу, пропаганди маячних ідей про перевагу японської нації і схилання перед колишньою «славою» японської армії.

В умовах, коли в країні шостий рік підряд спостерігаються кризові явища і застій в економіці, особливої гостроти для молоді набула також проблема алаштування на роботу. Телер в Японії, за офіційними даними, 1350 тисяч чоловік не мають роботи, і 30 процентів серед них — молодь. У середньому лише один з п'яти випускників японських вищих навчальних закладів може розраховувати на одержання роботи. Серед двічат цей процент ще менший — вони згадують при найманні на роботу справжню дискримінацію. При зростанні дорожничих заробітків у більшій частині молодих робітників і службовців заморожена.

Японські юнаки і дівчата розуміють, що в умовах посилення політичної реакції і гніту капіталістичних монополій у них немає іншого шляху, крім боротьби. І вони стають на цей шлях дедалі рішучіше. Широку програму боротьби проти милітаризму намітив з'їзд Всеяпонської ради молодіжних організацій, який відбувся цими днями. Його учасники вимагали покласти край політиці відродження милітаризму і зміцнення воєнного союзу з США, що її проводять власті. Вони прийняли рішення посилити рух за повну заборону ядерної зброї, за додержання японським урядом трьох обіцянок — не виробляти, не ввозити, не мати ядерної зброї. З'їзд намітив також заходи по захисту інтересів трудящої сільської і міської молоді та студентства.

Англія після виборів

На Даунінг-стріт, невеликій тихій вулиці, яка відходить від широкого уайтхолла, де розташовані основні міністерства Англії, в будинку номер десять з'явився новий каартирант. У резиденцію прем'єр-міністра, розташовану навпроти похмурих арок міністерства закордонних справ, в'їхала Маргарет Тетчер, лідер

консервативної партії, яка завоювала абсолютну більшість у палаті громад англійського парламенту в результаті проведених цими днями дострокових парламентських виборів.

Коментуючи поразку лейбористів на виборах, преса зазначає, що вона відобразила незадоволення англійськими виборцями насамперед економічним курсом лейбористського уряду, його намаганням перекласти на плечі трудящих тягар серйозних труднощів, які переживає країна. Лейбористське керівництво фактично ігнорувало вимоги, висунуті делегатами на конференціях власної партії і з'їздах британського конгресу тред-юніонів.

Вони виступало в ролі поборника гонки озброєнь скорочення асигнувань на соціальні потреби і стримування зростання заробітної плати в умовах збільшення інфляції і вартості життя, не вжило дійсних заходів проти засилення великого капіталу і масового безробіття. Така політика зустріла запеклий опір профспілок, опори лейбористської партії, викликала небувалий за всю післявоєнну історію Англії розмах страйкової боротьби і привела в кінцево-підсумку до втрати голосів виборців.

Англія після виборів стоїть перед необхідністю розв'язання найскладніших політичних, соціальних і економічних проблем. Армія безробітних становить близько півтора мільйона чоловік, зростання інфляції досягає десяти процентів на рік, помітно знизилася темпи промислового виробництва. Важким тягарем лежить на національній економіці непосильні воєнні витрати, які зросли майже до дев'яти мільярдів фунтів стерлінгів на рік. Зберігається надзвичайна напруженість у Північній Ірландії, звідки мало не щодня надходять повідомлення про нові жертви окупації Ольстеру англійськими військами.

Уряд М. Тетчер на першому засіданні розглянув програму своєї діяльності. За повідомленнями преси, консерватори планують провести денационалізацію ряду галузей промисловості, значно обмежити права і свободи організованих загонів робітничого руху Англії.

Г. ГАВРИЛЕНКО, Ю. УСТИМЕНКО (ТАРС).

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

ПРАГА 50 молодих польських спеціалістів прибули на споруджувану під Прагою електростанцію «Мельник-11». Яка є ударною молодіжною будовою ЧССР. Війтку Інтернаціональній колектив будівників ТЕС поповнить студентський загон з Радніського Союзу та інших соціалістичних країн.

Торік тут працювали близько 200 робітників і студентів з СРСР, Польщі, НДР, Угорщини. Праці сиріяла не тільки прилежно стрібно будівництвом, а й зміцненню дружби молоді країн соціалізму.

УДАН-БАТОР У день Перемоги над гітлерівським фашизмом в МНР стартував республіканський похід монгольської молоді під девізом «Дорогами бойової слави», присвячений 40 річчю перемоги на Халхин-Голі.

Усі заходи походу молоді проходять під знаменом дружби та бойового братерства збройних сил Монголії і Радніського Союзу.

Проїде ударна трудова вахта молоді, відбудуться мітинги, збори і зустрічі з учасниками боїв на Халхин-Голі.

ВІДЕНЬ. Попищення становища молодих робітників на виробництві вимагала делегати профспілкової конференції молоді Верхньої Австрії, яка відбулась у Лінци.

У виступах учасників конференції відзначалося, що підприємці грубо порушують трудове законодавство, використовують працю дітей і підлітків для одержання максимальних прибутків. Делегати вказали на необхідність проведення реформи професійно-технічного навчання і виділення додаткових коштів для поліпшення умов праці й життя молодих робітників.

ПАРИЖ. У столиці Мавританії Нуакшоті сталися сутички між молоддю і поліцією. Центральні вулиці міста та будівля місцевих об'єктовані військовими підразділами.

За повідомленням агентства Франс Пресс, заворушення були викликані запровадженням у навчальних закладах нової системи оцінок.

БРАЗІЛІЯ. Тут почався традиційний тиждень дружби кубольської і радніської молоді. Для участі в ньому на запрошення ЦК Співки кубольської соціалістичної молоді в ПІКМ прибула делегація ВІКММ на чолі з секретарем ЦК ВІКММ В. А. Гусєніном. У складі делегації — молоді робітники, учні, студенти.

Програма тижня, основні заходи якого пройдуть у місті Пуент Нуар, на узбережжі Атлантичного океану, включає зустрічі, дискусії, концерти, відвіданя визначних місць.

САН-ХОСЕ. Більш як 60 тисяч парагвайських школярів не пішли вчора в школу. За повідомленнями з Інкарагуа, учні оголосили загальний страйк на знак протесту проти сваволі солдатів диктатора Сомоси, яка застрелила цим днями школяра. Хлопчик був у класі, коли карателі відкрили вогонь по учнях.

Намагаючись придушити боротьбу парагвайських патріотів проти авторитарного режиму, Сомоса розв'язав у країні кампанію терору.

(ТАРС).

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

Хлопці з нашого села УРИВКИ З ПОВІСТІ

[Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 1, 9, 11 травня ц. р.]

4. Гроза

Одного разу зі станції Цибулево в село в'їхала велика чорна автомашинка. Вони зупинилися в подвір'ях, і в ороні солдати і офіцери розселилися по хатах. Було помітно, що фашисти чимось стурбовані.

Федя відразу злетів у повітря, що на відпочинку з фронту перебував у лінійній команді штурмових полів. Уважно стежив за скупками і синякуватими від порізів фріцями, в душі радий їх такій нічелюності і безпорадності. «Видно, добре дісталось німцурі проклятий!» — радів хлопець. Прислухаючись до розмов, Федя часта вловлював своє, знайоме слово: «Сталінград!».

Намагався ближче вештатись, уважніше вслухатись, аби щось второпати з того, про що так настирливо говорив фріц. Але з часом уже все село знало про катастрофічну поразку гітлерівців під Сталінградом. Про це повідомили партизанські листівки, які знову з'явилися в підлісному і околицинних селах.

Через два тижні німецькі автомашини так раптово і несподівано вїхали, як і з'явилися у селі. А весело сорох третього вже настирливо стукала у двері. Квітнеє сонце все вище піднімалося вгору. Тепло вмило на подвір'я всю родину Шелєв. Батько стругав клепаючого держака, мати за парном вигрїбала торішне листя. Обое нездужали.

Батько мружив на сонці свої густі чорні брови й час від часу поглядів на ліс. Хотілося майнути до партизанів. Та здоров'я не пускало. «Краще звідси допомагати, — вирішив, — щось передам, щось підкажу. Ма бути з продуктами у них не все гаразд. Треба поговорити з Коноваленком. У нього, здається, картопля ще водиться, — от можна й підтримати трохи...»

А Федя думав про своє. Невже цього літа не вдасться зв'язатись з партизанами? Як шкода марні іванівни! Уже ж надійно трималися за нічоту, що вела прамо в ліс. А тепер і відомості нікому передати, і порадились по-справжньому ні з ким.

Якщо говорити про Любу, то вона боялася за свою долю. Багато її однокласників уже погнали в Німеччину. Скінють там в роботі, виснажуються з чужинському краї. А, можливо, і в живих уже немає. Ті скупі повідомлення, що надходять з'їдти, викликають жах і смуток. Дівчина стала якось безмовна, незграбка. Частіше тікає, переховується в тіткі в Григорівці. Але хіба ж знаєш коли на твою голову лихо звалиться, коли прийдуть за тобою бандити озброєні!

На сусідських дворах теж мештались люди. Попани городи, волочили дилжани, засаджували грідни. Після зимового перепочинку владно кликала до себе земля! Та недогодо даги селянам, попрацювати на своїх наділах. Поліцаї зганяли на поля всіх односельців. З коровами і плугами, лопатами й граблями йшли вони пожури, як колись на панщину.

Федя з Яшею теж погнали сьогодні на роботу. У полі вже було людно. Все село поліцаї вигнали на панщину. В обід хлопці відокремились від гурту, заходились обмінюватись ножами.

А партизани знову заявляють про себе! — обернули нинішні хлопці на сусідській вулиці, якого звали Оленки. — Кажуть, у німецькій формі поїхали в Мар'їнівку і з номери вивезли цілу підвою продуктів.

А біля Миколівки перехопили обоз із зерном — і все людям роздали... У вунварі сільську управу розгорнули... Підслани якусь жінку попроситись на нічліг. А коли поліцаї відчинили двері — партизани тут як тут, забрали зорю, розгнали варту, а всі документи спалили...

Хлопці ловили кожне таке повідомлення. Але, на жаль, ніхто не розповідав про особисті зустрічі чи знайомства з народними месниками.

Гітлерівці тепер усе більше й більше непокоїла активність партизанів. Командант Коган розпорядився на всіх головних шляхах поставити шлагбауми і варту, яка перевіряла б транспорт і пішоходів. Від усіх мешканців села вимагав випишувати на західних дверях списки членів сімей і суворо карати за нічліг і переховування підозрілих осіб.

Назколо проїжджого шляху Олександрівка — Кіровоград окупанти почали пилити й вивозити ліс. Пригнали десятки лісорубів, котрі під посиленою охороною приступили до роботи. Командант Нерубайського лісу Ганс з цього приводу провів нараду всіх лісників Старостам «громадських дворів» наказувалось виділяти косарів і знищувати бур'яни, трави на підступах до проїжджого шляху.

Та на всі ці їхні заходи партизани розробили свій план. Семен Іванович Доженко і командир загону Кіндрат Омелянович Ярко розбили загін на дві групи і на вечір вийшли на завдання.

Сонце ховалось за обрій, від кристалик дубів лягали дозгі тіні. З поля долинали турлювачня жайворонків, у траві трїщали коники. Народні месники поспішно масувалися в густому чагарнику.

У кінці робочого дня німецькі охоронці зганяли лісорубів і машинами відправляли в село. Лишалось кілька солдатів з вантажниками, що мали відправляти на станцію сплячий ліс Семитонні «бюсинги» повільно просувалися між пенями, далеко в лісі відлучивав гуркіт моторів. Коли вони зрівнялися з партизанською засадою, з-за куців пролунала гучна команда: «Вогонь!»

Густа злива свищою полетїла на колону машин. Дві останні встигли швидко розвернутися й вибратись на битий шлях. Охорона пустилася навіть. Партизани оточили понівечену машину, забрали зброю й провіант.

Не встигли партизани добратись до своєї лісової бази, як згустилась хмара, зблиснуло небо — й раптом вдарив грім. Гучний, розкотистий літній грім. Залопотїли по нартузах обличчя густі дощові краплини. Почалася тепла злива.

Збуджені від недавнього бою, промокші до нитки месники поставили під дерево. Семен Іванович, витираючи рукави мокрем обличчям, голосно підбадьорював бійців: — Хай їде дощ!.. Скоро — літо! А це — наша партизанська пора!

[Далі буде].

РОДЕЗІЯ. Рацистський режим Сміта посилює терор проти корінного населення країни. Карателі проводять масові обшуки, облави і арешти. В Сонсбері расисти ввели комендантську годину. Кожен африканець, ксгоий буде затриманий на вулицях міста без відповідних документів після 7 години вечора і до 5 години ранку, підлягає розстрілу на місці.

На знімку: перевірка документів у африканських жителів Сонсбері.

Фото камера ПРЕС—ТАРС.





Марки, театр, Чайковський

1940 року на ознаменування 100-річчя з дня народження П. І. Чайковського вийшла серія поштових марок. На них — портрети композитора (один по офорту В. Таге), будинок-музей у Клину, де Петро Ілліч жив з 1892 року. Особливо цікава художня мініатюра, на якій, крім портрета Чайковського, можна побачити ноти — перші такти увертюри до опери «Євгеній Онегін».

Прем'єра опери відбулася 17 березня 1679 року в Москві. Слід звернутися до серії поштових марок, випущених 1949 року і присвячених 125-річчю державного ордена Леніна академічного Малого театру, де опера вперше побачила світ.

1951 року Міністерство зв'язу випустило серію поштових марок «175-річчя державного ордена Леніна академічного Великого театру СРСР». На одній мі-

ніатюрі (№ 1612) зображено Великий театр, на другій (№ 1613) дано портрети композиторів М. І. Глінки, П. І. Чайковського, М. П. Мусоргського, М. А. Гімса, Корсакова та О. П. Бородіна на тлі Великого театру.

П. І. Чайковському присвячено багато знаків поштової оплати — поштові марки, художні маркіровані конверти тощо. На одній з марок (№ 3367) ми бачимо Московську державну консерваторію імені П. І. Чайковського. Перед нею пам'ятник великому російському композиторові. В залі консерваторії й тепер звучить музика П. І. Чайковського, зокрема опера «Євгеній Онегін». І хоча в березні цього року виповнилося сто років з дня першої постановки цього видатного музичного твору, музика завжди звучить свіжо, по-новому.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.



«Перстень з діамантом» — так називалася вистава народного самодільного театру Олександрійського міського Будинку культури за твором О. Левади, якою розпочалася ювілейна, двадцятьа театральна весна на Кіровоградщині. Колектив з давніми традиціями, лийм керує заслужений артист УРСР М. Донець, знову підтвердив свій високий професійний рівень. На знімку: сцена з вистави. Фото В. ГРИБА.



„МОЯ ГІРКА ПРАВДА“

Під таким заголовком у нашій газеті за 7 квітня цього року був опублікований лист Катерини М., в якому затвора писала, що вона немає права на любов, на власне щастя через хворобу серця.

На лист Каті М. до редакції надійшло багато відгуків з різних куточків Кіровоградщини. Деякі з них ми сьогодні друкуємо.

Доля Каті чимось подібна до моєї. У мене теж хворе серце. Я ждала два роки хлопця з армії. Коли він повернувся і запропонував одружитися, його мати була проти. Вона йому сказала: «Хоч вона красива й працює, але вона хвора. Знайдеш собі здорову дружину». Так і вийшло. Він одружився з моєю подругою...

Минуло три роки. Я зустрічалася з різними хлопцями. Були такі, що пропонували одружитися, та я боялася, що знову одна з

ВІДЛУННЯ НАШИХ ПУБЛІКАЦІЙ

матерів повторить слова: «Вона хвора!»

І ось я зустріла людину, без якої не мислю життя. Я його кохаю, він мене теж. Мені 22 роки, йому 24. Він — офіцер. У перший вечір нашої зустрічі я йому сказала про свою хворобу. Він нічого не відповів. І ось, коли він запропонував одружитися, я йому знову повторила, що у мене хворе серце. На це він мені відповів: «Я тебе кохаю, і це найголовніше».

Я щаслива. У мене скоро весілля. Катю! Якщо він тебе кохає, то ніяких перешкод не може бути на вашім шляху, а коли ні, то обличчя і забудь. А ще вір, що ти зустрінеш свого лицаря. Раджу тобі розповісти все йому. Бажаю тобі щастя!

НАДЯ П.

Прочитали в «Молодому комунарі» лист Каті М. «Моя гірка правда», він нас дуже схвилював. Ми — десятикласниці. Нам по сімнадцять років. У такий час наші ровесники зустрічаються з першим коханцем, захоплюються. Розчаровуються також.

Катю, певже ти справді вважаєш, що коли хвора, то не маєш права на особисте щастя? Якщо людина по-справжньому любить, їй не страшні ніякі перешкоди. До речі, в коханні треба бути відвер-

тим. Отже, чому ж ти не призналася своєму другу в тому, що у тебе хворе серце? Невже можна від дорогої для тебе людини приховувати свою «гірку правду»?

Катю, будь ширшою і сміливішою теж. Ми віримо в тебе і бажаємо тобі великого людського щастя.

ГАЛЯ С., ТАМАРА І.

Ти, Катю, мабуть, читала повість В. Титова «Всім смертям на зло» і знаєш про долю шахтаря Сергія Петрова і його дружини Тетяни. Мабуть, пам'ятаєш, як Сергій гнав від себе Таню. Але яка то велика була любов дівчини! Таня твердо знала, що не зможе ніколи покинути Сергія, бо любить.

Справжній друг — це той, кому ти не боїшся сказати правду, бо знаєш, що він зрозуміє її. Ти пишеш, що він справдливий. Якщо він тебе не кохає чи не хоче дружити з тобою, він скаже про це. Краще гірка правда, ніж солодка брехня. Можливо, те, що ти скажеш йому про все сьогодні, а не пізніше, допоможе вам бути щасливими.

Не треба впадати у відчай. Тільки сильні люди можуть бути щасливими.

ДІВЧАТА 10 КЛАСУ.

Компаніївський район.



17 ТРАВНЯ



15 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Фотографія на стіні». 1 серія. 10.30 — «Творчість народів світу». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док телефільм «Імени Леніна». 15.20 — Тележурнал «Звіздар». 16.05 — Концерт народної музики. 16.30 — «Село: діла і проблеми». 17.00 — «Шахова ніч». 17.30 — Фільм-концерт «Ми з Волині». 17.40 — «Для вас, вчителі». 18.00 — «Ленінський університет мільйонів». 18.30 — «У колективі, записаних на обласну Дошчу пошани» Інтерв'ю з головою колективу «Шляхом Леніна» Олександрівського району С. К. Дорошом. (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Алкоголізм: Бесіда лікарів». 19.30 — Телефільм «Фотографія на стіні» 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Пародійний артист СРСР М. Мар'юк. По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.20 — Телефільм «Пуск». 1 серія. 11.25 — Новини. 15.55 — «Срібний дзвіночок». 16.15 — Заслужений майстер народної творчості УРСР М. Ю. Шерепа. 16.35 — «Вспівана хода п'ятиріччя». 17.05 — «Троє порисят та сірий вовк». Лялькова вистава. 18.00 — Кінопрограма «Однокласники». 18.30 — Гра струнний квартет ім. М. Лисенка. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Поезія О. С. Пушкіна в музиці». 20.05 — «Футбол: «Чорноморець» — «Арат». 2 тайм. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Пуск». 2 серія. 22.45 — «Старт» По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Інформаційна програма. 11.00 — Телефільм «Пуск» 3 серія. 12.10 — «Телевистава на ударній будові». Миколайський глиноземний завод. 15.55 — «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Посвячення у робітники». 16.45 — Зустріч молоді м. Запоріжжя з Героєм Соціалістичної Праці, директором заводу «Дніпропетровськ» К. С. Сльозовим. 17.30 — Концертний зал телестудії «Орля». 18.00 — Док. телефільм «18.30 — Концерт старовинної музики. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Дні літератури РРФСР в Україні РРФСР «Поєзії». 19.50 — О. Островський «Остання жертва». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Продовження вчепави «Остання жертва» В театрі — перемі.



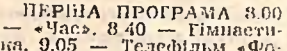
18 ТРАВНЯ



16 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Мультифільм. 9.15 — «Клуб кінополювальників». 10.15 — Гра ансамблю елітності. 10.30 — «Велика Вітчизняна». Фільм 3 — «Блокада Ленінграда». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські будні». 15.40 — «Радіська мова» 16.10 — «По музеях і виставочних залах». «Лувр». 16.40 — «Об'єкти» 17.10 — «День за днем». (К-д). 17.20 — Телефільм (К-д). 17.30 — «Сторінки історії». «Курс на індустріалізацію». 18.10 — «Відкриття сумрачні» 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина і закон». 19.35 — Телефільм «Фотографія на стіні» 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародне Олімпійське «Спортлото». По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — «Сучасник у творчості художника Дніпропетровщини». 10.30 — Телефільм «Пуск». 2 серія. 11.40 — «Шкільні експерти». 10 клас. Суспільствознавство. 12.10 — «До 120-річчя з дня народження П. К. Саксаганського». «На Хуторі Надія» Репортаж з будинку-музею Тобілевичів. (К-д на Республіканське телебачення). 15.55 — «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Людина і світ». 16.45 — Фільм-концерт. 17.15 — Спортивні телефільми. 18.00 — «Сонечко». 18.30 — Реклама. Оголошення. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Наука і життя». 20.05 — Співає О. Чепурний. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Пуск». 3 се-



ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Фотографія на стіні». (2 серія). 10.35 — «Зірочка». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «До ювілею першої п'ятиріччя». Док. фільми 15.45 — Грає Р. Хунгарія (фотопанорама). 16.15 — «Рідна природа». 16.45 — «Москва і москвичі». 17.15 — «М. І. Глінка». 17.45 — Зустріч журналістів телестудії «Орля» з членом-кореспондентом АМН СРСР «Згургом С. Я. Доліцьким». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Пеня лалєка і близько». 19.40 — «До Міжнародного дня музеїв». 20.10 — «Велика Вітчизняна». Фільм 4 — «Партизан: війна в тилу ворога». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм-концерт «Життя в танці». 22.40 — «Сьогодні у світі». 22.55 — «Мелодії і ритми зарубіжної естради».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.25 — «Орля» 11.10 — «Сучасні п'ятиріччя». Кінопрограма. 11.40 — «Шкільні експерти». 8 клас. Російська мова. 15.55 — «Срібний дзвіночок». (К-д на Республіканське телебачення). 16.15 — «Наводні гіланти». 17.30 — «Він чепурний, худий». 17.25 — «Дія шкільна». «Старі надії». 17.55 — «25-річчя возз'єднання України з Росією» присвячується Відкриття фонтану мистецтв «Кітська весна». Вперше — «Актуальна камера». 21.15 — Док. телефільм «Кіт». По закінченні — фільм «Чарівна ніч» і новини.



19 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Хай завжди буде сонце!». 9.35 — «Для вас, батьки». 10.05 — «Фантазія на теми пісень С. Тулінової». 10.15 — «Велика Ві-

тчизна». Фільм 4 — «Партизан: війна в тилу ворога». 11.05 — «Розповіді про художників». 11.35 — «Рахкова пошта». 12.15 — «Рух без небезпек». 12.45 — «Спортлото». 13.00 — «Здоров'я». 13.45 — До Дня народження піонерської організації імені В. І. Леніна. «Орлята вчепаві літати». Концерт. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм «На четвертій». 15.55 — На запитання шахтарів відповідає практичний оглядач В. П. Венетов. 16.40 — III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. 17.00 — «У світі творчості». 18.00 — Бесіда на міжнародні теми політичного оглядача газети «Правда» Ю. О. Жукова. 18.45 — «На арені цирку». 19.30 — Відбірковий матч чемпіонату Європи з футболу: збірна СРСР — збірна Угорщини. (Телісі). 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт артистів оперети. 22.35 — Чемпіонат Європи зі спортивної гімнастики. Чолопичи. (ФРН). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — Музичний телефільм. 10.40 — Вшанування династії запорізьких металургів. 11.30 — «Пісня силісиза друзів». 12.10 — Концерт арказового духового оркестру штабу ПриКВ. 12.55 — «Помогіть нам традиції». 14.20 — «Життя славетних» О. Пархоміца. 15.20 — «Моярті і Солов'я». Телевистава. 16.05 — Телефільм «Тимур і його команда» 1 серія. 17.10 — «Мода-79». 17.50 — «Сонячні кларнети». Тележурнал колективної художньої самодіяльності Херсонської і Кіровоградської областей. (К-д на Республіканське телебачення). 19.00 — «Актуальна камера» 19.30 — «Фестиваль мистецтв «Кітська весна» Концерт. Вперше — «На добраніч, діти!». По закінченні — мультфільми для дітей. Новини.



20 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Телефільм «Фотографія на стіні». (2 серія). 10.35 — «Зірочка». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «До ювілею першої п'ятиріччя». Док. фільми 15.45 — Грає Р. Хунгарія (фотопанорама). 16.15 — «Рідна природа». 16.45 — «Москва і москвичі». 17.15 — «М. І. Глінка». 17.45 — Зустріч журналістів телестудії «Орля» з членом-кореспондентом АМН СРСР «Згургом С. Я. Доліцьким». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Пеня лалєка і близько». 19.40 — «До Міжнародного дня музеїв». 20.10 — «Велика Вітчизняна». Фільм 4 — «Партизан: війна в тилу ворога». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм-концерт «Життя в танці». 22.40 — «Сьогодні у світі». 22.55 — «Мелодії і ритми зарубіжної естради».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.25 — «Орля» 11.10 — «Сучасні п'ятиріччя». Кінопрограма. 11.40 — «Шкільні експерти». 8 клас. Російська мова. 15.55 — «Срібний дзвіночок». (К-д на Республіканське телебачення). 16.15 — «Наводні гіланти». 17.30 — «Він чепурний, худий». 17.25 — «Дія шкільна». «Старі надії». 17.55 — «25-річчя возз'єднання України з Росією» присвячується Відкриття фонтану мистецтв «Кітська весна». Вперше — «Актуальна камера». 21.15 — Док. телефільм «Кіт». По закінченні — фільм «Чарівна ніч» і новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.



316050, МСП. м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-83-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.